

תת"ע 9187/12/19 - סופיאן פרג נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9187-12-19 מדינת ישראל נ' פרג
תיק חיצוני: 40200548960

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש סופיאן פרג
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 07.01.2020.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הרשאה לנהוג ברכב מנועי שבבעלותו לאדם שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב בניגוד לסעיף 10(ב) לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב מבלי שהייתה לו או לאדם אחר פוליסטת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל-1970.

2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה של 10 חודשים, פסילה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.

טענות הצדדים

3. המבקש טען כי מעולם לא קיבל לידיו את ההזמנה לבית המשפט וכי נודע לו על המשפט בעניינו רק בעת שפנה למשרד התחבורה בבקשת חידוש רישיון.

4. לטענת המבקש הוא לא ביצע את העבירה ועל כן סירב לחתום על הדו"ח. כמו כן טען כי לא נתן היתר לאחר לנהוג ברכבו.

5. עוד טען המבקש כי העונש אשר הוטל עליו חמור נוכח העובדה כי עבירתו האחרונה בוצעה לפני 13 שנים.

6. לטענת המשיבה הדו"ח נמסר למבקש במועד ביצוע העבירה והוא סירב לקבל אותו. נוסף על כך, מרכז פנית נהגים שלח למבקש זימון לביתו.

דין והכרעה

עמוד 1

הבקשה הוגשה מבלי שהוגש בצידה תצהיר, ואך בשל כך דינה להידחות על הסף.

מעבר לנדרש אדון בטענות לגופן

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

11. טענתו של המבקש כי לא קיבל זימון לדיון אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי הדו"ח על גביו רשום מועד הדין שנקבע ליום 07.01.2020 נמסר למבקש במועד ביצוע העבירה והוא סירב לחתום עליו.

12. המבקש טען כי לא הוא ביצע את העבירה ועל כן סירב לחתום על הדו"ח במועד ביצוע העבירה. הנימוק לסירוב אינו רלוונטי בשים לב לכך שכתב האישום לא מייחס למבקש עבירה נהיגה ללא רישיון, אלא מתן רשות לאחר

לנהוג ברכב ללא רישיון .

13. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).

16. המבקש כפר בביצוע העבירה וטען בעלמא כי לא ביצע אותה. הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המשיב מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** (14.4.2002), רע"פ 1773/04 **אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל** (23.2.2004)). טענתו של המבקש במיוחד לו הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה ולהוכחתה.

17. המבקש טען כי העונש שהושת עליו הינו חמור. בשים לב לחומרת העבירה, עברו התעבורתי של המבקש ונוכח העובדה כי מדובר בעבירה שבצידה מאסר, לא רק שהעונש אינו חורג מהענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע המבקש, אלא שהוא ניתן לפנים משורת הדין, תוך שהוא מקל עם המבקש.

שיהוי בהגשת הבקשה

18. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי ניכר של כשלוש וחצי שנים ממועד מתן גזר הדין, זאת ללא הסבר מספק, די בכך להביא לדחיית הבקשה (השוו עפ"ת 75464-12-19 **מעגל שני בע"מ נ' מדינת ישראל** מיום 29.1.2020 (לא פורסם)).

19. בנסיבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשפ"ג, 16 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

